

Tid havde ført sammen, var efter dennes uheldige Udfald blusset op igen, endog med forøget Styrke. Det var de stridbare Skibberupper, der havde begyndt Tvisten ved at paastaa, at Vejlbyerne havde tilegnet sig en for stor Indflydelse i Menigheden; og det var derfor ogsaa særlig dem, der nu vilde benytte Lejligheden til at fortrænge Sogneraadsformanden fra hans Magtstilling. Menighedsraadet skulde nu samles til et Møde den næste Dag, og Væveren havde allerede til dette bebudet „nye Afsløringer“.

Da Emanuel naaede op til de saakaldte Rævebakker, en Samling vortelignende Højder, hvorfra Landet sænkede sig ned imod det side Mosedrag, blev han staaende med Hænder og Stok bag paa Ryggen og faldt i Tanker. Han stirrede over Mosen ud mod Kyndby-Sognets grønne Engflade med det brede, spejlblanke Aaløb og de mange smaa Engmøller og spredtliggende Smaahuse. Hans Sind fandt et Øjeblik Hvile og Befrielse under Betragtningen af det venlige Landskab, der selv under Eftermiddagens mørke, regntunge Skyhimmel syntes ham et yndigt Billede paa Fred og rolig Lykke. Han kunde øjne selve Kyndløse By og den slangebugtede Vej, ad hvilken han hin Aften var gaaet sammen med Frøken Ragnhild, — ja med en lille Hjertebanken opdagede han ogsaa Taget paa Doktor Hassings Villa, der laa fornemt indesluttet i sin store Have.

Egentlig undrede det ham, at han ikke en eneste Gang havde mødt Frøken Tønnesen, da hun dog sikkert endnu var her paa Egnen. Han vidste, at Folk havde set hende køre omkring med Doktoren, naar denne var ude i Sygebesøg, — og han havde ingenlunde gjort sig Umage for at undgaa hende. Skønt han ikke var sig det fuldt bevidst, havde det tvertimod baade denne og den foregaaende Dag været en medvirkende Aarsag til hans Vandringer ud til Mosekærshusene, at Kørevejen til Kyndløse gik i en Bue udenom Rævebakkerne.

Langt ude over den fjerne, mørke Skovkrans var Himlen bleven klar og blaa. Hvide, solbelyste Skybjerge løftede sig hist og her over Horisonten og sank langsomt ned igen. Af Trang til at frigøre sig for alt det, der tyngede ham, lod han sig rive